

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/221/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208342
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214208342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyakovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: O. C., nar. XX. XX.XXXX, bytom G. XXX, o zaplatenie 1.325,82 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13. januára 2015 č. k. 13C/274/2014-59 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 1.325,82 eura s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.325,82 eura od 05. 12. 2013 do zaplatenia. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú nadobudol od postupcu. Pôvodný veriteľ poskytol odporkyni kartový úverový rámec vo výške 995,82 eura, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať mesačnými splátkami po 33,19 eura a výška úrokovej sadzby bola 22,80 % ročne. Odporkyňa čerpala peňažné prostriedky vo výške 2.271,26 eura a boli jej účtované poplatky vo výške 388,42 eura, úrok vo výške 799,17 eura. Takto súčet debetných operácií predstavoval sumu 3.458,85 eura, z ktorých odporkyňa uhradila sumu 2.106,23 eura. K zosplatneniu pohľadávky došlo 06. 08. 2010. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy a podľa názoru súdu aj v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. Vzťah medzi účastníkmi posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na daná vec aplikoval ust. § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2006, § 3 ods. 1, 3 citovaného zákona, § 52 a nasl. OZ vzhľadom na prechodné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 879j, § 879l, § 879m a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka). Ďalej konštatoval, že v zmluve absentuje nielen údaj o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (najmä výška úroku z úveru ako podstatnej náležitosti zmluvy), ale nie sú v nej uvedené ani podmienky, za ktorých môže byť zmluva zmenená, ani termíny splátok istiny úrokov. Keďže poplatky a úrok z úveru nie sú v zmluve uvedené, veriteľovi na ne nevznikol nárok a úver čerpaný odporkyňou je bezúročný a bez poplatkov. Súd na navrhovateľom dodatočné predloženie sadzobníka poplatkov neprihliadal, keďže zo zmluvy nevyplýva, že by sadzobník poplatkov mal byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Navrhovateľ bližšie nešpecifikoval žalovanú sumu, len poukázal na to, že žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami. Tiež mu nevznikol nárok na zmluvnú pokutu za postúpenie pohľadávky, keď navrhovateľ až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal existenciu písomnej dohody zmluvných strán o

zmluvnej pokute podľa ust. § 540 - § 545a OZ, ktorú Obchodný zákonník dopĺňa a modifikuje v ust. § 300 - § 302. Navrhovateľ tiež nepreukázal ani dôvodnosť nákladov z mandátnej správy pohľadávky vo výške 43,68 eura. Súd s poukazom na § 5b ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. vzniesol v mene odporkyne námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku. Odporkyňa v období od 17. 09. 2007 do 31. 12. 2008 čerpala sumu 61.567,66,- Sk (2.043,67 eura) a v období od 01. 01. 2009 do 22. 12. 2012 vyčerpala ešte sumu 227,59 eura. V skutočnosti túto sumu čerpala do 23. 03. 2010, pričom v období od 01. 01. 2009 do 22. 12. 2012 veriteľovi uhradila sumu 1.117,05 eura. Návrh vo veci bol súdu doručený 29. 04. 2014 a tak 4-ročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka pre úhradu dlžných splátok istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru splatných pred 29. 04. 2010 v danom prípade uplynula do podania žalobného návrhu. Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol. Navrhovateľ si uplatnil i úrok z omeškania od 05. 12. 2013 do zaplatenia, tento nárok na úrok za omeškanie odporkyni pred 29. 04. 2010 je taktiež premlčaný. Povinnosť platiť úrok z omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorý sa dlžník ocitol v omeškaní zo splnením tohto záväzku. Týmto dňom začína podľa ust. § 393 ods. 1 OZ plynúť premlčacia doba práve na úrok z omeškania a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Preto súd nepovažoval návrh navrhovateľa za dôvodný ani v časti žalovaného príslušenstva v podobe úroku z omeškania od 05. 12. 2013 do zaplatenia a aj v tejto časti návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keď si ich náhradu podľa § 151 ods. 1 OSP neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny a vyhovieť žalobnému návrhu, prípadne zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že nesúhlasí s tým, aby v danom prípade súd postupoval v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. 05. 2014. Aplikáciou ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa článku 1 ods. 1 a článku 1 ods. 2 Ústavy SR k porušeniu zákazu diskriminácie podľa článku 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a článok 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v článku 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR, článok 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článok 1 Dodatočného protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa článku 46 Ústavy SR, článok 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovej v článku 47 ods. 3 Ústavy SR a článku 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Aplikácia ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a k závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Prijatím § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta - dlžníka. Nedovoleným spôsobom tak zasiahol do princípov právneho štátu. Priamym aplikovaním § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu ustanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/64/2013 z dôvodov ktorého nevyplýva, že by sa na § 5b vzťahovala čo aj nepravá retroaktivita. Keďže ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až 01. 05. 2014, nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a jeho právnym posúdením. V závere uviedol, že rozhodnutie súdu je možné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie vo veci, keď presne nešpecifikoval, kedy došlo k uplynutiu premlčacej doby.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdiť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že pôvodný navrhovateľ uzatvoril dňa 10. 09. 2007 s odporkyňou zmluvu o aktivácii splátkovej karty Quatro, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporkyňi úverový rámec vo výške 995,82 eura (30.000,- Sk). Odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnutý úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške 33,19 eura (1.000,- Sk). K zosplatneniu pohľadávky došlo dňa 06. 08. 2010. Súd prvého stupňa konštatoval, že napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, a preto aj v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením súdu prvého stupňa stotožňuje. Nepochybne ide totiž o zmluvu typovo uzatvorenú medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom a predmet konania sa týkal jeho podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a odporkyňou ako spotrebiteľkou, ktorá nemala možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť a teda pri vzájomnej kontrakcii bola zjavná faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Za danej situácie tak na právne vzťahy účastníkov konania je dôvodné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj pokiaľ ide o námietku premlčania.

Podľa § 100 ods. 1 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 01. 05. 2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01. 05. 2014), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) bolo podstatné vyriešiť otázku, či v danom prípade mohol súd pri rozhodovaní aplikovať ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý vzal na zreteľ § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý brániť priznať plnenie požadované žalobou. Musel zohľadniť § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pre všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01. 05. 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Z uvedených dôvodov nie je preto opodstatnená námietka navrhovateľa, že súd prvého stupňa nemohol v danom prípade aplikovať ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa a sám bez námietky odporkyne posudzovať premlčanie.

Odvolací súd dodáva, ako už vyššie uviedol, že i na premlčanie je potrebné v danom prípade aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Odvolací súd však dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože je zrejmé, že v dôsledku zmeny v právnom poriadku, ku ktorej medzičasom došlo bude súd, ktorému sa po zrušení jeho rozhodnutia má vrátiť vec na ďalšie konanie, musieť rozhodnúť rovnako, ako v podanom rozhodnutí, lebo iné rozhodnutie mu platný právny stav

ani neumožní (t. j. ak súd po vrátení veci nebude môcť postupovať alebo rozhodnúť inak, ako pred zrušením jeho rozhodnutia), nemá kasačné rozhodnutie odvolacieho súdu opodstatnenie. V prípade zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa by súd prvého stupňa (opäť) posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho by rozhodol tak, ako v rozsudku, ktorý je napadnutý odvolaním. Je nepochybné, že k zosplatneniu úveru došlo 06. 08. 2010 tak, ako jednoznačne uvádza navrhovateľ v priebehu celého konania a nasledujúcim dňom začala navrhovateľovi plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na súde, ktorá uplynula 06. 08. 2013. Návrh bol podaný na súd 29. 04. 2014, teda po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty, a preto nárok navrhovateľa je premlčaný. Keďže odvolací súd posudzoval premlčanie podľa Občianskeho zákonníka, nebola dôvodná ani námietka navrhovateľa spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia ako ďalší odvolací dôvod. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v súvislosti s odvolacím konaním jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.